Un creuzet în care soarta îl aruncă pe om

On Martie 01, 2012

Încearcă să ajungi la acea maturitate în care apreciezi la maxim ceea ce ai, chiar dacă ceea ce ai corespunde cerințelor spiritualității înalte, nu cerințelor propriei tale logici.

Viața începu să fie grea pentru Marius. Nu fusese de ajuns că-și mâncase hainele și ceasul. Acum se hrănea cu ceea ce se numește răbdări prăjite. E un lucru groaznic, care înseamnă zile fără pâine, nopți fără somn, ceasuri de seară fără lumânare, vatră fără foc, săptămâni întregi fără lucru, viitor fără nădejde, haine rupte în coate, o pălărie veche de care râd fetele, ușa pe care o găsești încuiată pentru că n-ai plătit chiria, obrăznicia portarului și a birtașului, batjocura vecinilor, tot felul de umilințe, demnitatea înăbușită, acceptarea oricărui fel de muncă, dezgust, amărăciune, descurajare. Marius se deprinse să le înghită pe toate și află că sunt adesea singurele lucruri cu care te hrănești.

În clipa aceea, când omul are nevoie de mândrie, pentru că are nevoie de dragoste, el se simțea luat în râs, fiindcă era prost îmbrăcat, și caraghios, fiindcă era sărac. La vârsta la care tinerețea își umple inima cu o semeție împărătească, el își plecă adesea privirea spre ghetele lui rupte și cunoștea nedreptele ofense și rușinea umilitoare a mizeriei. Minunată și grozavă încercare, din care cei slabi ies ticăloși, și cei tari sublimi. Un creuzet în care soarta îl aruncă pe om de câte ori vrea să aibă o pușlama sau un semizeu !

Pentru că în luptele mărunte se săvârșesc o mulțime de fapte mari. Sunt puteri, încăpățânate și necunoscute care se luptă în umbră, pas cu pas, cu năvala de neînlăturat a nevoilor și a mârșăviilor. Victoria nobilă și tainică, pe care n-o vede nici o privire, pe care n-o răsplătește nici un renume și n-o salută nici o fanfară. Viața, nenorocirea, singurătatea, părăsirea, sărăcia sunt câmpuri de bătaie care-și au eroii lor, eroi necunoscuți, mai mari uneori decât eroii celebri.

*În felul acesta se zămislesc firile puternice și tari. Mizeria, aproape totdeauna vitregă, e câteodată mamă adevărată, sărăcia dă naștere puterii sufletului și a minții; deznădejdea e doica mândriei; nenorocirea e un lapte bun pentru cei mărinimoși. **

Leadership: Poți să transformi conținutul unei învățături înalte despre viață într-o înrâurire profundă asupra spiritualității care îți conferă valoare și unicitate aparte prin limitele pe care le poți suporta?

Oricine poate să adopte, după bunul său plac, o schimbare pe care s-o vadă în lume, cu singura condiție de a nu-și însuși fără drept victoria unei tendințe de sensibilitate într-o altă modalitate de manifestare a concretului vieții.

Aceasta este sensibilitatea de care se lovește o viață tristă: demnitatea înăbușită, viitorul fără nădejde, rușinea umilitoare a mizeriei, și iată de ce este nevoie ca omul să dezvolte o manifestare adecvată a trăirilor emoționale, pentru ca sensibilitatea caracterului său să nu se reducă la încercări și lupte fără niciun sprijin, fără succes, fără folos.

Câmpul tău de bătălie trebuie să se umple rapid cu stări de spirit ce nu cunosc rupturi, cu armonia dintre ce spui, ce gândești și ce faci, așa încât mândria lui să nu aibă de suferit, sau dacă are de suferit, să sufere fără să lase urme în vreo direcție sau alta. Iar dacă viața omului e grea, din pricina lipsurilor, aceasta este din cauza faptului că întreg câmpul de bătălie pe care el se plasează este zdrobit de indisponibilitatea sufletului de a se uni cu credința și de a merge mai departe spre desăvârșire, spre mântuire, spre noi orizonturi și noi împliniri.

Iată ce ne furnizează conținutul unei învățături înalte despre viața: analizează-ți neajunsurile prin prisma succesul la care speri să ajungi, încât să te ridici deasupra a ceea ce crezi că ești, deasupra a ceea ce te afectează, deasupra a ceea ce te ține prizonier.

Iar sensibilitatea se tratează uneori prin intermediul atitudinii de a vedea mai ales partea goală a paharului, laturile nefavorabile ale unei situații, în perspectiva unei neîncetate asemănări cu o sămânță care suferă și moare în pământ, dar din care apare o plantă nouă.

Luptele mărunte pe care le dai cu viața sunt singurele caracteristici persistente ale caracterului tău, aducând în prim plan suportabilitatea ta de a recunoaște realitatea în care trebuie să faci efort să distingi lucrurile, să scoți la suprafață sensurile unei lumi aflată într-o cumplită transformare.

Sensibilitatea, falsa spiritualitate, este mândria de a fi tu însuși într-o situație care își cere să fii altcineva. Amintește-ți mereu de infinită putere a sufletului care poate lăsa în urmă dezamăgirile și neîmplinirile, spre calea regăsirii acelor lucruri care îți lipsesc și care, tocmai pentru că îți lipsesc îți dau avântul de a le afunda în existență, nu în gândire.

Poate că și tu vezi viața ca o pânză, plină de culori îndrăznețe, sau ca pe o interminabilă călătorie, sau ca un potențial pericol, un proces dificil prin care treci și nu știi ce anume te așteaptă. Oare fiindcă te afunzi prea mult într-o gândire care s-a obișnuit să includă în percepția realității tot ce servește prejudecățile, dogmele și imaginile tale idealizate?

Adevărata spiritualitate este strâns legată de mândria de a te simți puternic în orice circumstanță care te trage mai jos de limitele tale de suportabilitate a vieții.

Emoțiile care creează blocaje sau limite în tot ceea ce vrei să ți se întâmple, pe care le exprimi cu greutate în relațiile cu ceilalți oameni, sunt aceleași emoții care te țin captiv în experiențele trecute ale vieții. Chiar dacă ele sunt considerate nedorite sau inacceptabile din punct de vedere social, chiar dacă te încearcă și te urmăresc constant în viață, amintește-ți întotdeauna ca un fluture care nu care nu își deschide aripile și nu zboară, el nu-și are rostul în lume.

Un creuzet în care soarta îl aruncă pe om se măsoară prin intensitatea propriilor emoții și trăiri, cărora trebuie să le acorzi o atenție specială dacă vrei să te adaptezi la provocările și vicisitudinile vieții. Toate provocările și vicisitudinile sunt topite într-un creuzet al voinței pe care trebuie să-l folosești pentru a-ți căli caracterul, fiindcă soarta unui om puternic să măsoară prin intensitatea emoțiilor și trăirilor pe care le înfruntă în fiecare zi.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii, Editura Literatură de stat pentru literatură și artă, 1960.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-creuzet-in-care-soarta-il-arunca-pe-om.html